

Andrzej Wantuła (26 listopada 1905 w Ustroniu - 15 czerwca 1976 w Warszawie)

*Ten luterański biskup z Ustronia,
proboszcz, gdzie luterańska Polonia,
tak w sensie ścisłym
wikariusz Wisły,
kochała księdza wiernych kolonia.*

(ebs)

Andrzej Wantuła - biskup Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w PRL, prorektor i profesor Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej w Warszawie.

Urodził się 26 listopada 1905 w Ustroniu jako syn Jana Wantuły i Anny ze Szczepańskich. Ukończył szkołę ludową w Ustroniu i gimnazjum polskie w Cieszynie.

W latach 1925-1929 odbył studia na Wydziale Teologii Ewangelickiej Uniwersytetu Warszawskiego, które kontynuował we Francji (studiował w Montpellier, Strasburgu i Paryżu).

Dnia 25 października 1931 w kościele ap. Piotra i Pawła w Wiśle został ordynowany na księdza Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego. Został wikariuszem w Wiśle, w 1933 roku drugim proboszczem, a w następnym roku - po przejściu księdza Jerzego Mrowca na emeryturę - pierwszym i zarazem jedynym proboszczem.

25 października 1936 zawarł związek małżeński z Julią Blasbalg z Ustronia.

W 1937 obronił Wydziale Teologii Ewangelickiej UW doktorat pt. "Porządek kościelny Wacława Adama".

Po wybuchu II wojny światowej, będąc proboszczem w Wiśle, wygłaszał kazania w języku polskim, nie chcąc podporządkować się nakazowi gestapo wygłaszania ich po niemiecku. W konsekwencji 11 maja 1940 został aresztowany. Więziony w Cieszynie i Mysłowicach, po pobycie w Dachau ostatecznie trafił do obozu koncentracyjnego Mauthausen-Gusen w Austrii. Po zwolnieniu z obozu pracował fizycznie w Cieszynie.

Od 24 marca 1945 przebywał na emigracji we Włoszech i Anglii, gdzie pełnił służbę polskiego kapelana wojskowego. W 1948 wrócił do kraju. W latach 1948-1956 był proboszczem w Wiśle.

W 1952 został zatrudniony na Wydziale Teologii Ewangelickiej UW, po zniesieniu którego w 1954 był w latach 1954-1956 prorektorem Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej w Warszawie. Przez wiele lat był profesorem ChAT i kierownikiem Katedry Teologii Praktycznej. W 1966 został mianowany profesorem zwyczajnym.

2 maja 1959 Synod Kościoła wybrał go biskupem Kościoła w Polsce. W latach 1963-1970 był wiceprezydentem Światowej Federacji Luterańskiej w Genewie, a w Polsce był wieloletnim wiceprezesem Polskiej Rady Ekumenicznej. W lutym 1975 na pierwszej sesji VI Synodu

zrezygnował z urzędu biskupa. 6 kwietnia 1975 przeszedł w stan spoczynku.

Był członkiem komisji przekładu Pisma Świętego w Brytyjskim i Zagranicznym Towarzystwie Biblijnym, a od 1961 jej przewodniczył.

Zmarł 15 czerwca 1976 w swoim mieszkaniu w Warszawie i pochowany został na cmentarzu ewangelickim „Na Groniczku” w Wiśle w dniu 19 czerwca 1976.

*

Jerzy Pilch wspomina go wielokrotnie przy różnych okazjach, ponieważ rodzina Pilchów przyjaźniła się z biskupem Wantułą. Np. biskup nie mówił "i tak dalej", ale "i tam dalej"...